

مقایسه دو روش برهم‌کنش هسته‌ای و پراکندگی تشدیدی برای اندازه‌گیری نمایه عمقی اکسیژن در آلومینای نانو متخلخل

منیجه رحیمی^۱، محمد ترکیهای اصفهانی^{۱*}، امیرضا کاکویی^۲ و حبید فتح‌اللهی^۲

^۱ گروه فیزیک، دانشکده فیزیک، دانشگاه کاشان، کاشان، اصفهان، ایران.

^۲ سازمان انرژی اتمی تهران، تهران، ایران.

* اصفهان، کاشان، بلوار قطب راوندی، دانشکده فیزیک، کدپستی: ۸۷۳۱۷-۵۱۱۶۷

پست الکترونیکی: torkiha@kashanu.ac.ir

چکیده

شناسایی و تعیین نمایه عمقی اکسیژن در سطح مواد، لایه‌های نازک و بهویژه در کاربردهای صنعتی که با طیف گستردگی از اکسیدها استفاده می‌شود، بسیار ضروری است. در این بررسی، از دو روش آنالیز با باریکه یونی (IBA)، یعنی پراکندگی الاستیک تشدیدی (RES) برای اکسیژن (^{16}O) و واکنش هسته‌ای ($^{17}\text{O}(\text{d}, \text{p})^{16}\text{O}$ ، $^{16}\text{O}(\text{d}, \text{p}0)^{17}\text{O}$)، برای به‌دست آوردن نمایه عمقی غلظت اکسیژن در آلومینای آندی اکسیژن به‌دست‌آمده از روش RES، اگرچه کمتر از واکنش هسته‌ای (p,d) است، دقت این روش بسیار بالاتر است. این حساسیت بالا به‌دلیل قله تیز سطح مقطع تشدیدی است که باعث تفکیک پذیری عمقی خیلی خوب می‌شود و برای آنالیزهای دقیق، از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است.

کلیدواژگان: آنالیز با باریکه یونی، نمایه عمقی، اکسیژن.

۱. مقدمه

برده می‌شود؛ ولی در بین این روش‌ها، روشی که دارای ویژگی‌هایی با حساسیت بالا و غیرمخرب بودن باشد، از اهمیت بالایی برخودار است [۱].

روش‌های هسته‌ای برای آنالیز مواد براساس پراکندگی ذرات، از نمونه هدف استوارند. در یک پراکندگی، با توجه به نوع پرتابه و هدف و حتی نوع ذرات جدید به وجود آمده، می‌توان اطلاعات نمونه هدف را به‌دست آورد.

در روش آنالیز با باریکه یونی (IBA) تکنیک‌هایی همانند NRA^۱ و RES^۲ برای تعیین پروفایل عمقی عناصر سبک همانند

امروزه اندازه‌گیری نمایه عمقی اکسیژن در مطالعه بسیاری از فرایندهای فیزیکی و شیمیایی همانند فرایندهای خورددگی، تکنولوژی نیمه‌رساناها، متالورژی و ابررساناهاي با دمای بالا از نظر نظری و عملی، مورد توجه بسیاری واقع شده است. روش‌های آنالیزی قابل قبول که بتوان اطلاعات کافی در مورد توزیع اکسیژن در لایه‌ها را به‌دست آورد، نیز مورد بررسی است. روش‌های مختلفی همانند اسپکترومتری الکترون اوژه^۱ (AES)، اسپکترومتری جرم یونی^۲ (SIMS) و آنالیز با باریکه یونی^۳ (IBA) برای به‌دست آوردن نمایه عمقی اکسیژن به کار

1. Nuclear Reaction Analysis
2. Resonance Elastic Spectroscopy

1. Auger electron spectroscopy
2. Secondary ion mass spectrometry
3. Ion beam analysis

برای غلبه بر این مانع، اندازه‌گیری رزونانس هسته‌ای الاستیک برای بالا بردن حساسیت اندازه‌گیری اکسیژن استفاده می‌شود. پراکنده‌گی الاستیک رزونانسی ($^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)$)^{۱۶} روشی مشهور از روش‌های IBA برای به دست آوردن نمایه عمقی اکسیژن است که به سبب حساسیت بسیار بالا و توان تفکیک عمقی خوب آن استفاده می‌شود. اگرچه در این روش آنالیزی نیز با توجه به اندازه‌گیری‌های پر زحمت و ابهاماتی که در انرژی رزونانسی هست، مشکلاتی وجود دارد، حساسیت بالای این روش و غیر مخرب بودن آن باعث شده بیشتر چشمگیر باشد [۶، ۷].

در این مطالعه، پروفایل عمقی و غلظت اکسیژن در نمونه‌های اکسید آلومینیم آندی با استفاده از دو روش پراکنده‌گی الاستیک رزونانسی ($^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)$)^{۱۶} و واکنش هسته‌ای ($^{16}\text{O}(\text{d}, \text{p}_0)$)^{۱۷} و ($^{16}\text{O}(\text{d}, \text{p}_1)$)^{۱۷} مقایسه‌ای بین این دو روش از نظر دقیقت اندازه‌گیری و پروفایل عمقی اکسیژن انجام گرفت.

اکسید آلومینیوم آندی یک ماده نمونه‌ای کلیدی برای ساخت نانوساختارهایی مانند نانوسیم، نانولوله و... است. فرایند آندایز آلومینیوم که منجر به تشکیل نمونه‌های آلومینیم متخلخل می‌شود، آرایه‌ای از نانو‌حفره‌های موازی با چگالی بالا را نتیجه می‌دهد.

۲. روش آزمایش

نمونه‌های اکسید آلومینیم نانومتخلخل مورد استفاده در این آزمایش، با روش الکتروشیمی در محلول الکترولیت اسید اکسالیک 0.3 Molar ، با روش آندایز ولتاژ 40 V تهیه شده‌اند.

آنالیز نمونه‌ها در آزمایشگاه واندوگراف سازمان انرژی اتمی ایران، با استفاده از شتاب‌دهنده واندوگراف بالای MeV ۳ انجام شد. اندازه‌گیری‌ها شامل بمیاران لایه اکسیدی آلومینیوم آندایز شده با باریکه کامل‌آموخته هلیوم و دوترون بود و آشکارسازی ذرات آلفا پس پراکنده شده و نیز پروتون‌های خروجی واکنش (d-p) توسط آشکارساز سد سطحی سیلیکونی (SBD) بود. باریکه‌ها با زاویه نرمال بر سطح نمونه

اکسیژن به دلیل ضریب جنبشی کوچک و سطح مقطع پراکنده‌گی کوچک آن با دشواری‌هایی روبرو است؛ ولی این روش‌ها در مقایسه با روش‌های دیگری که برای تعیین اکسیژن مفید شناخته شده‌اند، از جمله اسپکترومتری الکترون اوژه (AES) و اسپکترومتری جرم یونی (SIMS) که آثار زیانباری بر ماده دارند، بیشتر مورد توجه‌اند [۲].

در روش‌های تشدیدی با توجه به حساسیت سطح مقطع واکنش به انرژی و همچنین کاهش انرژی ذرات در عمق، همواره برای ذرات در یک عمق مشخص، شرایط تشدید برقراری می‌شود. با دنبال‌کردن قله تشدید نمایه کردن عمقی یک عنصر خاص صورت می‌گیرد.

روش NRA یک ابزار مناسب برای مطالعه نمایه‌های عمقی عناصر سبک در لایه‌های نازک است. این روش برای تحلیل عناصر سبک (همانند اکسیژن، کربن، نیتروژن و...) حساسیت زیادی دارد. با توجه به برد محدود یون‌های پرانرژی مورد استفاده و نیز توان توقف زیاد محصولات برهم‌کنش ایجاد شده، روش NRA عملاً برای آنالیز ناحیه نزدیک به سطح به کار می‌رود. با اندازه‌گیری انرژی ذرات باردار گسیل شده، امکان تعیین نمایه عمقی غلظت عناصر مشخص در ناحیه نزدیک سطح ممکن می‌شود. این روش دارای تفکیک‌پذیری با حساسیت 50 \AA است که با توجه به نوع برهم‌کنش هسته‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد و ماتریس ماده هدف می‌تواند 6 \mu m را آشکارسازی کند [۳، ۴].

پس پراکنده‌گی رادرفورد (RBS) نیز روشی غیر مخرب است که با استفاده از باریکه‌ای از ذرات باردار، با انرژی مگا الکترون ولت، به مطالعه و بررسی خواص فیزیکی مواد جامد می‌پردازد. این روش به صورت گسترش برای تعیین ضخامت و غلظت عناصر استفاده می‌شود [۴، ۵].

استفاده از روش RBS استاندارد برای به دست آوردن پروفایل عمقی اکسیژن، به دلیل سیگنال ضعیف اکسیژن در مقابل پس زمینه قوی ناشی از ماتریس مواد، با چالش روبرو است.

۳. نتایج و بحث

۱.۳. پراکنده‌ی تشدیدی کشسان

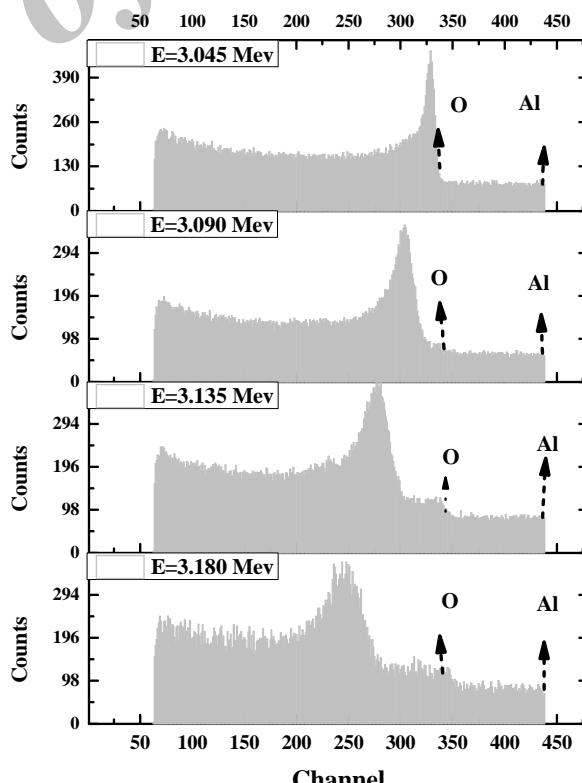
طیف آلفای پسپراکنده از واکنش رزونانسی $^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)^{16}\text{O}$ در انرژی‌های $3/045, 3/090, 3/135$ و $3/180$ MeV آلمینیای آندی، در شکل (۱) نشان داده شده است. لبه‌های انتهایی طیف‌های حاصل (کانال ۳۵۰ تا ۴۵۰) با توجه به فاکتور سینماتیکی آلمینیوم که عنصر سنگینی نسبت به اکسیژن است، مربوط به ذرات آلفای برگشتی از این عنصر است که توسط آشکارساز شمارش شده است. قله‌های رزونانسی موجود در کانال‌های ۲۰۰ تا ۳۵۰، ناشی از ذرات آلفای برگشتی از اتم‌های اکسیژن است که به صورت رزونانسی پسپراکنده شده‌اند. این قله‌ها با زمینه‌ای از آلفاهای برگشتی غیر رزونانسی از آلمینیوم همراه است. با افزایش انرژی، قله رزونانسی ناشی از رزونانس اتم‌های اکسیژن با ذرات آلفای باریکه، به سمت انرژی‌های پایین‌تر کشیده می‌شود، در واقع با افزایش انرژی فرودی، توان توقف ذرات آلفا نفوذی به عمق کاهش می‌یابد و باعث می‌شود تا عمق‌های بیشتر نفوذ کرده و ذرات پسپراکنده نیز انرژی کمتری را به دلیل نفوذ در عمق خواهند داشت. پس حساسیت روش بیشتر شده و تفکیک‌پذیری عمقی افزایش می‌یابد؛ بنابراین، تعیین ضخامت و ترکیب لایه‌ای را ممکن می‌سازد. همچنین این افزایش انرژی پروفایل عمقی را برای اتم‌های اکسیژن انجام می‌دهد.

با برآورد (Fit) هر یک از قله‌های رزونانسی نیز مشاهده شد که هر چه انرژی افزایش می‌یابد، سطح زیر قله افزایش و به تبع آن عمق شناسایی اتم‌های اکسیژن افزایش می‌یابد (شکل (۲)).

برخورد کرده و ذرات پسپراکنده تحت زاویه ۱۶۵ درجه نسبت به بردار نرمال بر سطح نمونه آشکار شد. قدرت تفکیک انرژی باریکه یونی آلفا بهتر از 50° الکترون ولت، قدرت تفکیک انرژی آشکارساز ۱۵ کیلو الکترون ولت و همچنین قدرت تفکیک انرژی آشکارساز و الکترونیک آشکارسازی بهتر از ۲۰ کیلوالکترون ولت است.

باریکه هلیوم با انرژی‌های $3/35, 3/090, 3/045$ MeV در روش آنالیزی RES استفاده شد.

واکنش‌های هسته‌ای $^{16}\text{O}(\text{d},\text{p}_1)^{17}\text{O}$ ، $^{16}\text{O}(\text{d},\text{p}_0)^{16}\text{O}$ با باریکه دوترون فرودی با انرژی $1/4$ MeV انجام شد. برای حذف محصولات دیگر ناشی از واکنش هسته‌ای و نیز دوترون‌های پسپراکنده شده، فیلترهای کپتون به کار برده شد. آنالیز کمی و شبیه‌سازی طیف‌های حاصل از آزمایش با کد SIMNRA انجام شد [۸].

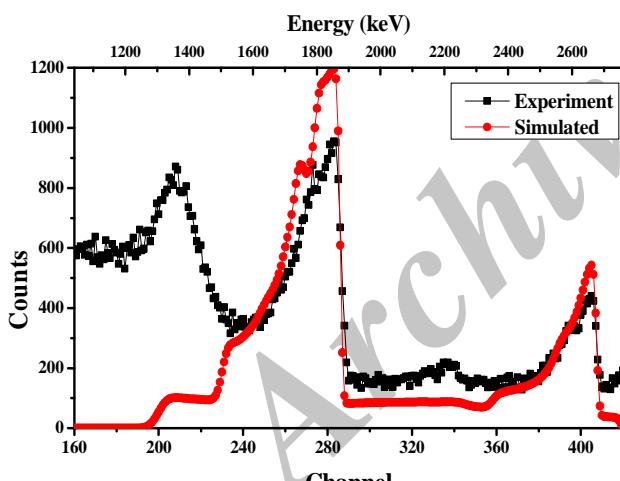
شکل ۱: طیف آلفای پسپراکنده از واکنش رزونانسی $^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)^{16}\text{O}$ در انرژی‌های $3/18$ MeV

در سطح مقطع مورد استفاده در شبیه‌سازی گزارش شده [۹] همراه با میزان عدم دقت پارامترهای دیگر همانند خطای آماری بر روی قله‌های اکسیژن، خطای کلی اندازه‌گیری غلظت اکسیژن را در حدود ۵-۶٪ برآورد می‌کند.

۳.۲. واکنش d-p

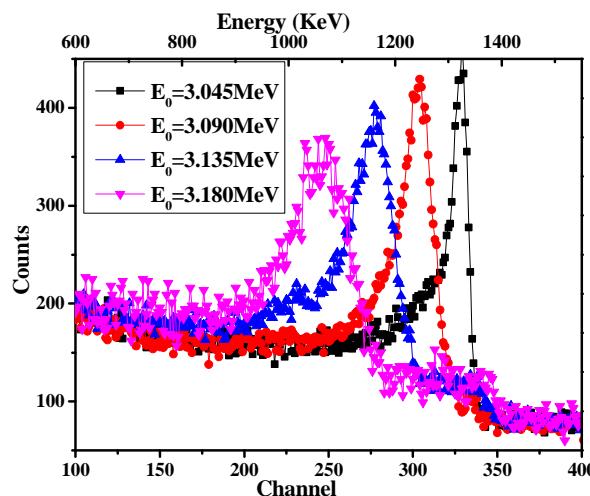
پروتون‌های ساطع شده از واکنش‌های $O^{16}(d, p_1)O^{17}$ و $O^{16}(d, p_0)O^{17}$ در روش NRA در شکل (۴) و (۵) و (۶) نشان داده شده است.

این طیف‌ها شامل ۳ اندازه‌گیری مختلف است که در شکل (۴)، شمارش ذرات توسط آشکارساز بدون فیلتر کپتون انجام گرفته است. در این طیف، بازده اندازه‌گیری علاوه بر دوتربیوم‌های پس‌پراکنده شده از اتم‌های اکسیژن، دوتربیوم‌های متوقف نشده توسط فیلتر و نیز ذرات آلفای ناشی از واکنش (d, α) نیز محاسبه شده است.

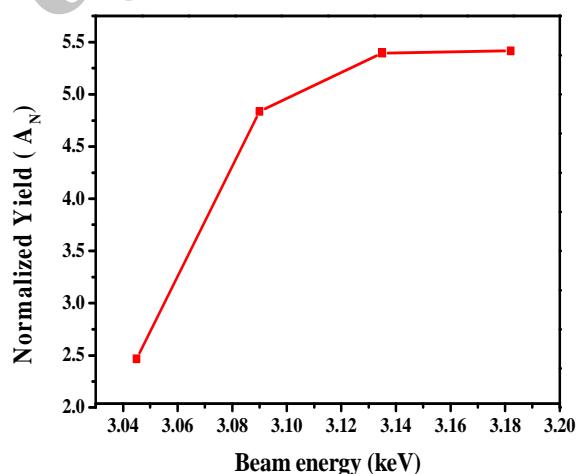
شکل ۴: طیف پروتون واکنش هسته‌ای $O^{16}(d, p_1)O^{17}$ و $O^{16}(d, p_0)O^{17}$ همراه با دوتربون‌های پس‌پراکنده با استفاده از باریکه دوتربیم ^{14}MeV (بدون فیلتر)

مقابل آشکارساز در شکل‌های (۶) و (۵) فیلترهای کپتون تک‌لایه‌ای ۶ میکرونی و نیز فیلتر کپتون دو لایه‌ای قرار داده شد تا مانع از رسیدن دوتربون‌های پس‌پراکنده شده و ذرات آلفای حاصل از واکنش هسته‌ای شود؛ بنابراین، تعداد ذرات

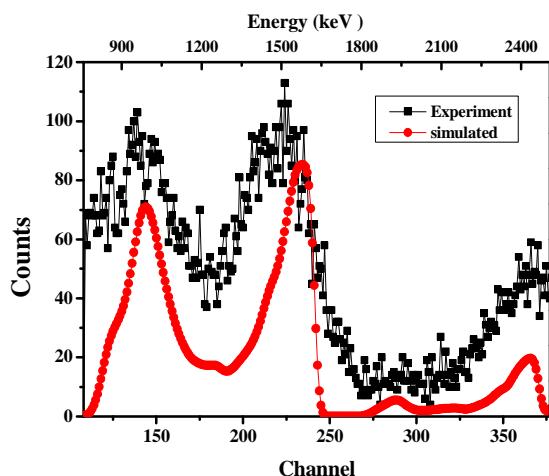
شکل ۵: نمایی از قله‌های رزونانسی با انرژی‌های $^{3/18}\text{MeV}$ $^{3/0.45}\text{MeV}$

انرژی ذرات آلفا باریکه فرودی و بهره‌های نرمالیزشده از Al_2O_3 نمونه‌ها در شکل (۳) نشان داده شده است. روشن است که با افزایش انرژی عمق بیشتری از اکسیژن محتوی ماده جاروب می‌شود و بهره نرمالیز شده اکسیژن نیز افزایش می‌یابد.

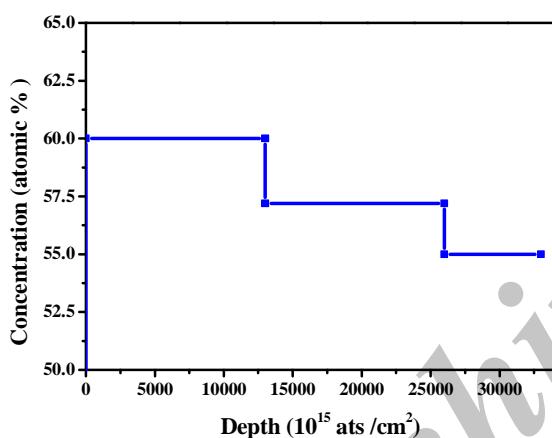

شکل ۶: بهره رزونانسی نرمالیزشده اکسیژن در آلمینیا آندی به صورت تابعی از انرژی ذرات آلفای فرودی

سنجهش میزان دقت هر روش از اهمیت بالایی برخوردار است. با توجه به اینکه در اندازه‌گیری غلظت عناصر یا ضخامت لایه‌ها پارامترهایی چون دقت شدت باریکه، سطح مقطع، پارامترهای هندسی و همچنین بازه (range) ذرات در نمونه بستگی دارد. در این روش، میزان خطای میزان دقتی که

شکل ۶: طیف پروتون واکنش هسته‌ای $^{16}\text{O}(\text{d}, \text{p}1)^{17}\text{O}$ و $^{16}\text{O}(\text{d}, \text{p}0)^{17}\text{O}$ با استفاده از باریکه دوتریم $1/\sqrt{4}$ MeV (با دو فیلتر کپتون)

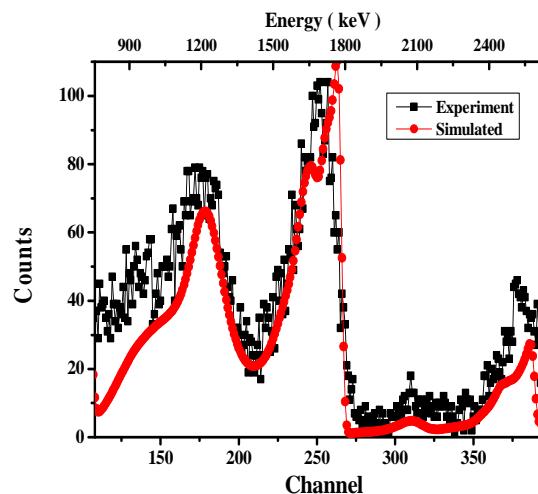
شکل ۷: نمایه عمقی اکسیژن حاصل از واکنش هسته‌ای

۴. نتیجه‌گیری

پراکندگی رزونانسی $^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)^{16}\text{O}$ برای شناسایی و توزیع عمقی اکسیژن فیلم‌های اکسیدی ابزار قدرتمندی است. اگرچه روش پروب اکسیژن با استفاده از آنالیز واکنش هسته‌ای با باریکه دوترون، عمق آنالیزی بیشتری را در اختیار می‌گذارد، این روش به خصوص در آنالیز انرژی با استفاده از سطح مقاطعی حاضر، دارای دقت فراوانی در مقایسه با پراکندگی رزونانسی $^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)^{16}\text{O}$ نیست.

پروتون حاصل از واکنش کاهش می‌یابد؛ ولی تغییر محسوسی در طیف‌ها دیده نمی‌شود.

قله‌های موجود در این طیف‌ها بهرهٔ پروتون‌های حاصل از واکنش اکسیژن (O_0, O_1) را نشان می‌دهند. از آنجاکه این قله‌ها بدون پس‌زمینه دیگر هستند، سطح زیرقله‌ها می‌تواند برای برآورد غلظت اکسیژن به کار رود. با توجه به شکل (۷) آشکار است که اکسیژن دارای غلظت قابل توجهی است و تا عمق زیادی از ماده نفوذ کرده است. شبیه‌سازی‌ها غلظت در عمق $10^{15} \text{ atms/cm}^2$ از اکسیژن را در اختیار می‌گذارد. باید توجه کرد که در این روش نیز، عدم دقت ناشی از اندازه‌گیری، به‌ویژه در خطای آماری ذرات و نیز سطح مقطع‌های [۱۰] وارد شده در شبیه‌سازی‌ها به‌ویژه در انرژی‌های کمتر از ۱۵۰۰ KeV که با ابهاماتی رو به رو است، باعث شده که این خطأ در حدود یک تا دو مرتبه بیشتر باشد.

شکل ۸: طیف پروتون واکنش هسته‌ای $^{16}\text{O}(\text{d}, \text{p}1)^{17}\text{O}$ و $^{16}\text{O}(\text{d}, \text{p}0)^{17}\text{O}$ با استفاده از باریکه دوتریم $1/\sqrt{4}$ MeV (با یک فیلتر کپتون)

فنون هسته‌ای، جهت فراهم کردن امکان استفاده از تجهیزات

آزمایشگاه برای انجام این کار پژوهشی بسیار سپاسگزاریم.

۵. سپاسگزاری

از ریاست محترم آزمایشگاه واندوگراف پژوهشگاه علوم و

۶. مراجع

- [1] G.L.N. Reddy, P. Rao, J.V. Ramana, S. Vikramkumar, V.S. Raju, S. Kumar, J. "Depth profiling of oxygen in oxide films by $^{18}\text{O}(\text{p}, \alpha)^{15}\text{N}$ nuclear reaction analysis" *J Radioanal Nucl Chem.*, vol. 294, 2012, pp. 401–404.
- [2] S. Nsengiyumvat, J.P. Riviere, A.T. Raji., "Oxygen depth profiling in Kr^+ -implanted polycrystalline alpha titanium by means of $^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)^{16}\text{O}$ resonance scattering" *Journal of Nuclear Materials*, vol. 414, 2011, pp. 150–155
- [3] Y. Wang, M. Nastasi, (eds.), *Handbook of Modern Ion Beam Materials Analysis*, Second ed., *Materials Research Society*, 2009.
- [4] H.R. Verma, *Atomic and Nuclear Analytical Methods*, Springer, 2007.
- [5] W.-K. Chu, J. W. Mayer, M.-A. Nicolet., *Backscattering Spectrometry*, Academic Press INC, 1978.
- [6] J.C. Jiang , H.S. Cheng , B. Li , Z.H. Wang , Z.Q. Zhang , F.S. Zhang , F.J. Yang. "Quantitative analysis of the oxygen content in TiO_2 films deposited by electron-beam evaporation using $^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)^{16}\text{O}$ resonant elastic scattering".*Nucl. Instr. and Meth. Phys. Res. B*, vol. 190, 2002, pp.514-517.
- [7] H. Krzyzanowska, A.P. Kobzev ,J. Zuk. "Hydrogen and oxygen concentration analysis of porous silicon" *Journal of Non-Crystalline*, vol. 354, 2008, 4367–4374.
- [8] M. Mayer, *SIMNRA user's guide*, Report IPP9/113, *Max-Institut fur Plasmaphysik, Garching*, Germany, 1997.
- [9] J. Demarche, G. Terwagne, "Precise measurement of the differential cross section from the $^{16}\text{O}(\alpha, \alpha)^{16}\text{O}$ elastic reaction at 165° and 170° between 2.4 and 6.00 MeV" *Appl. Phys.*, vol 100, 2006, pp. 124909.
- [10] M. Kakkoris, P. Misaelides, S. Kossaonides, *Nucl. Instr. and Meth. Phys. Res. B*, vol. 249, 2006, pp.77-82.